

Для определения схемы формирования финансовых потоков нужно разделить понятия входящих и исходящих потоков. Входящие потоки государства – это реальный финансовый поток платежей в бюджет, состоящий из доходов и поступлений. Исходящие потоки государства – реальный финансовый поток платежей из бюджета, которые состоят из расходов и отчислений.

Внутренние финансовые потоки государства ограничены рамками бюджетной системы. Они связаны с движением регулирующих налогов, дотаций, субсидий и субвенций, бюджетных ссуд внутри бюджетной системы, из Государственного бюджета в другие звенья бюджетной системы, а также с изъятием средств в пользу государственного бюджета.

Внешние финансовые потоки государства: денежные переводы мигрантов, инвестиции в страну, инвестиции из страны, внешние заимствования, обслуживание внешнего долга, финансовая помощь международных организаций, трансферты за границу в виде взносов в международные организации, доходы от владения иностранными активами, выплата доходов от владения активами в Украине нерезидентам.

Финансовые потоки характеризуются пространственным течением, требуют соответствующего управленческого обслуживания, причем количественные характеристики финансового потока будут зависеть от его типа – входящий или исходящий поток.

Регулирование движения финансовых потоков в условиях экономического кризиса определяется целью регулирования – своевременное и полное обеспечение процессов социально-экономического развития государства и его регионов. Тактические задачи управления финансовыми потоками должны быть направлены на увеличение входящих финансовых потоков, обеспечение эффективного использования путем оптимизации их распределения, снижение затрат, связанных с генерацией и распределением финансовых потоков.

Перечень ссылок:

1. Бланк И. А. *Финансовый менеджмент* / И. А. Бланк. – М. : Эльга, Ника-Центр, 2004. – 656 с.
2. Бердар М. М. *Системный подход к определению основных элементов управления финансовыми потоками предприятия [Электронный ресурс]* / М. М. Бердар. – Режим доступа : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/tppe/2009_20/Zb20_20.pdf.
3. Бабенко А. В. *Система управления финансовыми потоками промышленного предприятия : автореф. дис. канд. экон. наук* / А. В. Бабенко ; Национальная академия наук Украины. Институт экономики промышленности. – Донецк, 2006. – 20 с.
4. Майборода О. В. *Управление финансовыми потоками предприятия : дис. канд. эк. наук. 08.10.01* / О. В. Майборода. – Сумы, 2006. – 22 с.
5. Уткин Э. А. *Финансовый менеджмент : [учебник для вузов]* / Э. А. Уткин ; Финансовая академия при Правительстве РФ. – М. : Зерцало, 1998. – 324 с.
6. Черевко В. А. *Методология формирования и управления финансовыми потоками региона : дис. канд. экон. наук. 08.10.01* / В. А. Черевко. – Сумы, 2006. – 22 с.
7. Иваницкая А. Н. *Основы государственного регулирования детенизации финансовых потоков в Украину* / А. Н. Иваницкая // *Стратегия развития Украины. Экономика, социология, право.* – Вып. 3. – Киев, 2014.
8. Антошкин В. К. *Комплексная оценка оттока финансовых ресурсов за пределы Украины* / В. К. Антошкин // *Экономика и регион.* – 2009. – № 4 (23). – С. 203-208.

ПОДАТКОВІ СИСТЕМИ КРАЇН ЄС

С.С. Малець, аспірант
Мукачівський державний університет

Проблеми та особливості функціонування податкових систем країн Європейського Союзу та України є актуальною темою, свідченням чого виступає широке охоплення проблеми у наукових дослідженнях вітчизняних і зарубіжних представників, таких як П.В. Мельник, А.І. Крисоватий, А.І. Кошук, О.В. Гаврилюк, Т.Л. Томнюк, В.Г. Шем'ятенко, А.С. Захаров. Домінуюча теза досліджень: досвід країн Європейського Союзу повинен бути основою для ефективного вдосконалення роботи вітчизняної податкової системи, оскільки європейська модель податкової системи здатна як забезпечити внутрішні потреби країн-членів ЄС, так і сприяти розвитку повноцінного та якісного міждержавного партнерства [1].

За період існування Європейського Союзу, держави-члени ЄС спромоглися гармонізувати податкове законодавство цих держав, усунути податкові бар'єри та податкову дискримінацію на внутрішньому ринку ЄС, усунути недоброякісну податкову конкуренцію, забезпечити рівність усіх платників та дотримання принципів соціальної справедливості.

Податкова політика України повинна спрямовувати свої пріоритети на зменшення обтяжливості вітчизняної податкової системи, скорочення податків та платежів, вирівнювання диспропо-

рцій в оподаткуванні, зосереджувати увагу на використанні інноваційних методів адміністрування, удосконаленні податкових інструментів стимулювання підприємництва, формуванні податкової культури та психологічного сприйняття бізнесом та населенням дій держави у сфері податкової політики. Для наближення Європейської інтеграції Україна повинна адаптувати вітчизняну податкову систему до європейських стандартів на базі економічної та політичної стабільності держави.

Український вектор на Європейський Союз вимагає вирішення проблем вітчизняної податкової системи та адаптації її до правил ЄС. Україна стикнулася з рядом надскладних завдань, розв'язання яких повинне вивести податкову систему нашої держави на новий якісний рівень, сприяти наповненню Державного бюджету, забезпечити сталість фінансової системи та економічну незалежність країни. Для вирішення цих завдань необхідне чітке усвідомлення принципів оптимізації процесу оподаткування, враховуючи досвід країн ЄС та базуючись на економічній та політичній спроможності України [2].

Податкові системи країн Європейського Союзу склалися під впливом різних економічних, політичних і соціальних умов, тому до сьогодні ведеться постійний пошук оптимальних варіантів у галузі оподаткування. Основним досягненням податкової політики країн ЄС є їх спроможність гармонізувати всі сфери впливу та створення прозорої та простої системи оподаткування, яка здатна стабілізувати економічний цикл, обмежити інфляцію, безробіття та стимулювати економічне зростання [3].

Процес формування податкової системи країн ЄС був довготривалим та зазнав чимало змін. Головною вимогою, яку поставили за мету ці країни, було те, що податок не повинен суттєво впливати на прийняття економічних рішень, але якщо це відбувається, то вплив має бути мінімальним. У результаті, податкова система країн Європейського Союзу працює для людей, які знають куди витрачає держава їхні податкові надходження. Все відбувається прозоро, оскільки держава весь час виставляє цілі документи на публічне обговорення і там не може бути такого, щоб, скажімо, бюджет прийняли за 10 хвилин, щоб люди не знали, куди йдуть податки, щоб державні закупівлі робилися в непрозорий спосіб. У результаті цих дій держави досягають поставленої мети із забезпечення економічного зростання, провадженню ефективної цінової політики, зайнятості населення країни, створенню системи соціального захисту менш захищених верств населення, створенню рівноваги у зовнішньоекономічній діяльності тощо.

Досвід країн-членів ЄС щодо стратегічного розвитку в сфері оподаткування дає змогу виявити пріоритетні шляхи розвитку податкової системи України в умовах кризи та рецесії економіки [4]. По-перше, необхідно знизити тиск на оплату праці до рівня оподаткування капіталу з метою відновлення зростаючих тенденцій споживання в державі. По-друге, з метою спрощення оподаткування та зменшення витрат на адміністрування податків доцільно переглянути можливість щодо скорочення кількості податкових ставок та уніфікації баз оподаткування відповідно досвіду оподаткування країн-партнерів, для кого наша економіка відкрита. В цьому аспекті вкрай необхідно переглянути політику оподаткування щодо встановлення податкових ставок на активні та пасивні доходи у бік їх зрівняння. Потребують більшої гнучкості підходи щодо встановлення обмежуючих параметрів (зокрема, на обсяги операцій, доходів, кількості найманих працівників тощо) в сфері оподаткування, оскільки це сприяє формуванню непотрібних податкових бар'єрів в процесі руху капіталу.

Перелік посилань:

1. Barry Bracewell-Milnes. *The Cost of Harmony* // *INTERTAX* – 2004. – Vol. 32. – Issue 10.
2. Хорошаєв Є. *Гармонізація податкових систем в ЄС* // *Спільний європейський економічний простір: гармонізація мегарегіональних суперечностей* / Є. Хорошаєв ; [за ред. Д. Лук'яненка, В. Чужикова]. – К. : КНЕУ, 2007. – С. 223.
3. Захаров А. С. *Налоговое право Европейского Союза: действующие директивы ЕС в сфере прямого налогообложения* / А. С. Захаров. – М. : Волтерс Клувер, 2006. – 22 с.
4. Юрченко В. В. *Сучасні тенденції розвитку та гармонізації податкових систем країн Європейського союзу. Вектори для України* / В. В. Юрченко // *Ефективна економіка*. – 2013. – № 12. – С. 56-59.

ДОСВІД РОЗВИНУТИХ КРАЇН З МІСЦЕВИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ

Ю.І. Маркуц, к.е.н.

Київський національний торговельно-економічний університет

Важливою складовою системи місцевих фінансів та основою функціонування адміністративно-територіальних одиниць є місцеві бюджети. Формування кожного місцевого бюджету території зумовлене необхідністю фінансового забезпечення здійснення повноважень органів місцевого самоврядування, що пов'язані із вирішенням питань місцевого значення та виконання покладених на них функцій і завдань. В цьому зв'язку вагоме значення має наявність достатнього обсягу фі-